

1. Коли Я лікую Ізраїля, то виявляю гріх Єфремів та зло Самарії, бо роблять вони неправдиве, і злодій приходиться, грабує на вулиці банда.
2. І не думають в серці своєму, що Я пам'ятаю про все їхнє зло. Тепер їхні вчинки ось їх оточили і перед обличчям Моїм поставали.
3. Вони злістю своєю втішають царя, а своїми обманами зверхників.
4. Усі вони чинять перелюб, мов піч, яку пекар розпалює, що напалювати перестає, як тісто замісить та вкисне воно.
5. У святковий день нашого царя похворіли князі від жару вина, і він простяг до насмішників руку свою.
6. Бо їхнє нутро, як піч, у них палає їхнє серце: всю ніч спить їхній гнів, а на ранок горить, як палючий огонь.
7. Вони всі гарячі, як піч, і суддів своїх пожирають. Усі царі їхні попадали, між ними нікого нема, хто б кликав до Мене.
8. Змішався Єфрем із народами, Єфрем став млинцем, що печеться неперевернений.
9. Його силу чужі пожирають, та про те він не знає, вже й волосся посивіло в нього, а того він не знає.
10. І гордість Ізраїля свідчить на нього, і до Господа, Бога свого вони не вертаються, і не

шукають Його у всім цім.

11. А Єфрем став, як голуб, нерозумний, немудрий: закликають в Єгипет, а йдуть в Асирію.

12. Як підуть вони, розтягну Свою сітку над ними, стягну їх додолу, мов птаство небесне, за злобою їхньою Я їх караю.

13. Горе їм, бо від Мене вони відійшли, погуба на них, бо повстали вони проти Мене! Хоч Я викупив їх, та вони проти Мене говорять неправду.

14. І вони в своїм серці не кличуть до Мене, як виють на ложах своїх, точать сварку за хліб та вино, і відступають від Мене.

15. А Я їх картав, їхні рамена зміцняв, а вони зло на Мене задумують...

16. Вони навертаються, та не до Всевишнього, стали, немов той обманливий лук... Упадуть від меча їхні князі за гордість свого язика, це їхня наруга в єгипетським краї!